

HETKEN POISSA

san. LASSE WIKMAN

säv. CHARLES PLOGMAN

Tä-nään kaik - ki jää - dä saa, - tah-don

men-nä pei - ton al - le. - Voi - sin kai-ken u-noh- taa, - se-län kään - tää maa-il-mal-

- le. - Voi - sim-me-ko li-vah taa, - haa - veis- sam - me len - tää nois - sa, - men-nä

kai-ken tur - han taa, - ol - la tääl - tä - het - ken pois - sa? -

Kau-ka-na siin-tää koh - de: - on - nem-me hen-to hoh - de, kai - paa-vat y - li aa - mun vie,

- löy - sim-me sin-ne tien. - lh - mei-tä ta-pah tuu, - taak - se

jää kaik-ki muu... Hai - ke-us pii-lou tuu, sa-no-ja kuis- kaa___suu. 1.

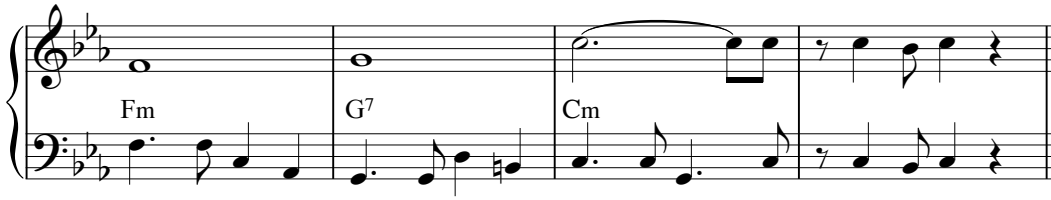
2. suu. § ⊖

Kau-ka-na siin-tää koh - de: on - nem-me hen-to hoh - de, kai - paa-vat y - li aa - mun vie,

— löy - sim-mesin-ne tien. lh - mei-tä ta-pah- tuu, taak-se

jää kaik-ki muu... Hai - ke-us pii-lou- tuu, sa-no - ja kuis- kaa___suu.

Hai - ke-us pii-lou- tuu, sa-no - ja kuis- kaa___suu.

2. *Miten siivet avataan,
 varovasti sen sä näytit.
 Miten sanat tavataan,
 joita juuri oikein käytit.
 Huolet jäävät eiliseen,
 eikä mieli niitä kannan.
 Utta päivää kohti meen,
 enkä valtaa muulle annan.*